

соборную церковь въ мизгитъ прѣтвори“. У съвременика Иоасафа, митр. бдински (Гласник 31, 253) 6902 г. (1394) инд. 3, но въ тази година се пада инд. 2 (ср. Голубинскій 222).

<sup>30</sup> Не само Цамблакъ, но сжщо тѣй и едно търновско предание (Раковски, Асенъ 111) разказва за това кръвопролитие, но пренася действието на Марно-поле, извънъ града, гдето ужъ били измѣнически заклани на единъ пиръ всички по-видни граждани.

<sup>31</sup> Даскаловъ (вж. стр. 101, заб. 13).

<sup>32</sup> Acta patr. II, 223, 241, 570.

<sup>33</sup> Zinkeisen I, 284, Тукъ синъ му е нареченъ сжщо Шишманъ, но на стр. 453 съвсемъ правилно Александъръ.

<sup>34</sup> Schiltberger ed. cit. 65. Рум. хрон. у Григоровича I. с. 6903 г. = 1 септ. 1394 г. до 31 авг. 1395 г. „Ши принсе пре Шоушманъ домноул Шкѣлоръ дел’тѣе ани СЦГ. Агоунче лоуарж Тоурчи цара Шкѣлоръ коу тотоуль“.

<sup>35</sup> К. и Д. Миладинови, Бѣлг. народни пѣсни 78.

<sup>36</sup> Захариевъ, 53, 79.

<sup>37</sup> Записки на Панайотъ Хитовъ 149.

<sup>38</sup> Царственикъ на Паисия, излѣзълъ значително преработенъ въ Буда въ 1844 г. Въ сп. „Общъ трудъ“ (Болградъ 1868) III сж дадени 22 стари коледарски пѣсни, въ това число подъ № 6 и свещенишката: „Смрът на цара Шишман бея“. Въ нея се разказва: Черно море и бѣлъ Дунавъ се развълнували и изхвърлили бѣлъ манастиръ. Калугеритѣ се изповѣдали, а игуменътъ записвалъ. Последниятъ грѣшникъ разказалъ, че той билъ вѣренъ Шишмановъ слуга; но веднажъ, като минавали покрай единъ изворъ, той отказалъ да даде вода на царя и му отрѣзалъ русата глава съ побѣлѣлата брада. Следъ това вълнението пакъ се прекратило.

<sup>39</sup> Фрушинъ, Фрусинъ. Engel 465 (безъ годината),

<sup>40</sup> Theiner, Mon. Hung. II, 624.

<sup>41</sup> Рачки, Rad III, 147.

<sup>42</sup> За това събитие разказватъ едно и сжщо, както маджаринътъ Турочъ, така и гъркътъ Францесъ. Zinkeisen I, 286.

<sup>43</sup> Zinkeisen I, 281. Hopf, 57.

<sup>44</sup> Константинъ, Животъ на деспота Стефана Лазаревича, съст. въ 1431 г. (Гласник 42, 269). Деньтъ на битката (10 окт. 6903) е даденъ въ сръбския лѣтоп., Шафарикъ, Ram. 74. Подробни сведения, но безъ годината и мѣстото, има и въ ром. хроника у Григоровича.

<sup>45</sup> Рачки, Pokret etc., Rad IV. 1—3.

<sup>46</sup> Schiltberger 52; „ein statt, genannt Pudem, die ist ein hoptstat in der Pulgery. Do kam der herr des landes und der statt und gab sich in die gnad des kunigs“. Ме-